
Līgums starp Norvēģiju, Amerikas Savienotajām Valstīm, Dāniju, Franciju, Itāliju, Japānu, Nīderlandi, Lielbritāniju un Īriju, un Lielbritānijas aizjūras domīnijām un Zviedriju saistībā ar Špicbergenu, kas parakstīts Parīzē, 1920. gada 9. februārī.

Amerikas Savienoto Valstu prezidents; Viņa Majestāte Lielbritānijas un Īrijas un Lielbritānijas aizjūras domīniju karalis, Indijas imperators; Viņa Majestāte Dānijas karalis; Francijas Republikas prezidents; Viņa Majestāte Itālijas karalis; Viņa Majestāte Japānas imperators; Viņa Majestāte Norvēģijas karalis; Viņas Majestāte Nīderlandes karaliene; Viņa Majestāte Zviedrijas karalis, vienlaikus atzīstot Norvēģijas valdījumu pār Špicbergenas arhipelāgu, tostarp Lāču salu, un vēloties redzēt šajās teritorijās nodrošinātu taisnīgu režīmu, lai garantētu to attīstību un mierīgu izmantošanu, ir iecēluši turpmāk minētās attiecīgās pilnvarotās personas ar mērķi noslēgt līgumu šajā sakarā:

Amerikas Savienoto Valstu prezidents:

Hjū Kempbelu Volasu (*Mr. Hugh Campbell Wallace*), Amerikas Savienoto Valstu ārkārtējo un pilnvaroto vēstnieku Parīzē;

Viņa Majestāte Lielbritānijas un Īrijas un Lielbritānijas aizjūras domīniju karalis, Indijas imperators:

R.H. Dārbijas grāfu, K.G., G.C.V.O., C.B., viņa ārkārtējo un pilnvaroto vēstnieku Parīzē; un

attiecībā uz Kanādas domīniju: R.H. Seru Džordžu Helsiju Perliju (*Sir George Halsey Perley*), K.C.M.G., Kanādas Augsto komisāru Apvienotajā Karalistē;

attiecībā uz Austrālijas Savienību:

R.H. Endrū Fišeru (*Andrew Fisher*), Austrālijas Augsto komisāru Apvienotajā Karalistē;

attiecībā uz Jaunzēlandes domīniju:

R.H. Seru Tomasu Makenziju (*Sir Thomas MacKenzie*), K.C.M.G., Jaunzēlandes Augsto komisāru Apvienotajā Karalistē;

attiecībā uz Dienvidāfrikas Savienību: Redžinaldu Endrū Blankenbergu (*Mr. Reginald Andrew Blankenberg*), O.B.E., Dienvidāfrikas Augstā komisāra Apvienotajā Karalistē vietas izpildītāju;

attiecībā uz Indiju:

R.H. Dārbijas grāfu, K.G., G.C.V.O., C.B.

Viņa Majestāte Dānijas karalis:

Hermanu Ankeru Bernhoftu (*Mr. Herman Anker Bernhoft*), Viņa Majestātes Dānijas karaļa ārkārtējo vēstnieku un pilnvaroto ministru Parīzē;

Francijas Republikas prezidents:

Aleksanderu Mijerā, (*Mr. Alexandra Millerand*), Padomes priekšsēdētāju, Ārlietu ministru;

Viņa Majestāte Itālijas karalis:

Godājamo Madžiorno Ferrāri (*Maggiorino Ferraris*), karalistes senatoru;

Viņa Majestāte Japānas imperators:

K. Matsuji (*Mr. K. Matsui*), Japānas imperatora ārkārtējo un pilnvaroto vēstnieku Parīzē;

Viņa Majestāte Norvēģijas karalis:

Baronu Vedelu Jarlsbergu (*Wedel Jarlsberg*), Viņa Majestātes Norvēģijas karaļa ārkārtējo vēstnieku un pilnvaroto ministru Parīzē;

Viņas Majestāte Nīderlandes karaliene:

Džonu Londonu (*Mr. John London*), Viņas Majestātes Nīderlandes karalienes ārkārtējo vēstnieku un pilnvaroto ministru Parīzē;

Viņa Majestāte Zviedrijas karalis:

Grāfu J.J.A. Ērensvērdi (*J.-J.-A. Ehrensvärd*), Viņa Majestātes Zviedrijas karaļa ārkārtējo vēstnieku un pilnvaroto ministru Parīzē;

Kuri, ir paziņojuši par savām pilnvarām, kas konstatētas pareizā un pienācīgā apmērā, ir vienojušies par turpmāk minēto:

1. pants

Ievērojot šā līguma nosacījumus, Augstās Līgumslēdzējas puses apņemas atzīt pilnīgu un absolūtu Norvēģijas valdījumu pār Špicbergenas arhipelāgu, kas ietver Lāču salu jeb *Beeren-Eiland* un visas salas, kas atrodas starp 10° un 35° ģeogrāfisko garumu uz austrumiem no Griničas un starp 74° un 81° ziemeļu ģeogrāfisko platumu, jo īpaši Rietumu Špicbergenu, Ziemeļaustrumu zemi, Barenca salu, Edža salu, Vičes salas, Hopenas salu jeb *Hopen-Eiland*, un Prinča Čārlza zemesragu, kopā ar visām lielām vai mazām salām un klintīm, kas tajā ietilpst (skatīt pielikumā pievienoto karti).

2. pants

Visu Augsto Līgumslēdzēju pušu kuģiem un valstspiederīgajiem ir vienlīdzīgas tiesības uz zveju un medībām teritorijās, kas noteiktas 1. pantā, un to teritoriālajos ūdeņos.

Norvēģija var brīvi uzturēt un pieņemt piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu minēto reģionu un to teritoriālo ūdeņu faunas un floras saglabāšanu un, ja nepieciešams, atjaunošanu; ir skaidri saprotams, ka šie pasākumi vienmēr ir piemērojami vienlīdzīgi visiem Augsto Līgumslēdzēju pušu valstspiederīgajiem bez izņēmumiem, privilēģijām vai īpašas labvēlības, tiešām vai netiešām priekšrocībām kādai no tām.

Zemes iedzīvotājiem, kuru tiesības ir atzītas saskaņā ar 6. un 7. panta noteikumiem, ir ekskluzīvas medību tiesības savā zemē: 1) viņu dzīvesvietu, māju, veikalu, rūpnīcu un tādu konstrukciju, kas būvētas ar mērķi attīstīt savu īpašumu, apkārtnē saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti vietējās policijas noteikumos; 2) 10 kilometru rādiusā ap to darba vietu vai uzņēmuma galveno biroju; un abos gadījumos, vienmēr ievērojot Norvēģijas valdības noteikumus, atbilstoši šajā panta paredzētajiem nosacījumiem.

3. pants

Visiem Augsto Līgumslēdzēju pušu valstspiederīgajiem ir vienlīdzīgas tiesības jebkāda iemesla vai mērķa dēļ piekļūt un ierasties 1. pantā noteiktās teritorijas ūdeņos, fjordos un ostās; ievērojot vietējo tiesību aktu noteikumus, un tur bez šķēršļiem veikt visa veida jūrniecības, rūpniecības, izrakteņu ieguves darbību un komercdarbību, pamatojoties uz absolūtas vienlīdzības principu.

Viņi ir ielaidīgi teritorijā ar vienlīdzīgiem nosacījumiem, lai veiktu un īstenotu visa veida jūrniecības, rūpniecības, izrakteņu ieguves darbību vai komercdarbību gan uz sauszemes, gan teritoriālajos ūdeņos, un nekāda iemesla dēļ netiek izveidots neviena uzņēmuma monopols.

Neatkarīgi no citiem noteikumiem attiecībā uz piekrastes tirdzniecību, kuri var būt spēkā Norvēģijā, Augsto Līgumslēdzēju pušu kuģiem, kas dodas uz 1. pantā noteiktajām teritorijām vai nāk no tām, ir tiesības ierasties Norvēģijas ostās pa ceļam uz teritorijām vai mājupceļā, lai uzņemtu vai izceltu krastā pasažierus vai kravu, kas dodas uz minētajām teritorijām vai nāk no tām, vai jebkāda cita nolūka dēļ.

Puses vienojas, ka visādā ziņā un jo īpaši attiecībā uz eksportu, importu un tranzītu, visu Augsto Līgumslēdzēju pušu valstspiederīgajiem, to kuģiem un precēm netiek noteikti nekādi maksājumi vai ierobežojumi, kas nav noteikti tās valsts valstspiederīgajiem, kuģiem vai precēm, kurām Norvēģijā ir noteikts vislielākās labvēlības režīms; Norvēģijas valstspiederīgajiem, kuģiem un precēm, kas ir šim nolūkam pielīdzināti citu Augstās Līgumslēdzēju pušu pilsoņiem, kuģiem un precēm, un tiem nekādā ziņā nav noteikts labvēlīgāks režīms.

Nekāda papildu maksa vai ierobežojumi netiks uzlikti preču izvešanai uz jebkuru no Līgumslēdzēju valstu teritorijām vai noteikti apgrūtināšāki nosacījumi, nekā līdzīgu preču izvešanai uz jebkuru citu Līgumslēdzējas valsts teritoriju (tostarp Norvēģiju) vai uz jebkuru citu galamērķi.

4. pants

Visas publisko bezvadu telegrāfijas stacijas, kuras izveidojusi Norvēģijas valdība vai ar tās atļauju tiks izveidotas 1. pantā minētajās teritorijās, pamatojoties uz absolūtas vienlīdzības principu, vienmēr būs pieejamas saziņai jebkuras Augstās Līgumslēdzējas puses karoga kuģiem un tās valstspiederīgajiem, saskaņā ar nosacījumiem, ko paredz 1912. gada 5. jūlija Bezvadu telegrāfijas konvencija vai cita starptautiskā konvencija, kas pieņemta, lai to aizstātu..

Ievērojot starptautiskās saistības karastāvokļa gadījumā, zemes īpašnieki vienmēr varēs brīvi izveidot un savām vajadzībām izmantot bezvadu telegrāfijas iekārtas, pa kurām brīvi varēs sazināties privātos jautājumos ar fiksētajām vai mobilajām bezvadu stacijām, tostarp tām, kas atrodas uz kuģiem un lidaparātiem.

5. pants

Augstās Līgumslēdzējas puses atzīst starptautisko meteoroloģisko staciju izveidošanas lietderību 1. pantā noteiktajās teritorijās, kuru izveidošana būs nākamās konvencijas līguma priekšmets.

Konvencijas būtu jānoslēdz arī, lai paredzētu nosacījumus, saskaņā ar kādiem minētajās teritorijās varēs veikt zinātniskos pētījumus.

6. pants

Saskaņā ar šā panta noteikumiem tiks atzītas Augsto Līgumslēdzēju pušu valstspiederīgo iegūtās tiesības.

Prasības, kas izriet no zemes iegūšanas īpašumā vai tās apdzīvošanas pirms šā līguma noslēgšanas, izskata saskaņā ar šā līguma pielikumu, kam būs tāds pats spēks un ietekme kā šim līgumam.

7. pants

Attiecībā uz 1. pantā norādīto teritoriju īpašumtiesību, tostarp tiesību uz derīgajiem izrakteņiem iegādes metodēm un īpašumtiesību izmantošanu Norvēģija apņemas piešķirt tās visiem Augsto Līgumslēdzēju pušu valstspiederīgajiem, pamatojoties uz pilnīgas vienlīdzības principu un atbilstoši šā līguma noteikumiem.

Atsavināšanu var veikt tikai, pamatojoties uz sabiedrības vajadzībām un samaksājot pienācīgu kompensāciju.

8. pants

Norvēģija apņemas izdot izrakteņu ieguves noteikumus attiecībā uz 1. pantā minētajām teritorijām, jo īpaši attiecībā uz jebkāda veida nodokļiem, nodevām vai maksājumiem, un vispārējiem vai īpašiem darba apstākļiem, izslēdzot jebkādas privilēģijas, monopolstāvokli vai atbalstu par labu valstij vai jebkuras Augstās Līgumslēdzējas puses valstspiederīgajiem, tostarp Norvēģijai, un tajās nosaka garantijas visu kategoriju apmaksāta personāla atalgojumam un aizsardzībai, kas nepieciešama to fiziskajai, morālajai un intelektuālajai labklājībai.

Iekasētie nodokļi un nodevas paredzētas tikai un vienīgi minētajām teritorijām, un tās nepārsniedz to summu, kas nepieciešama šādiem mērķiem.

Tādējādi, jo īpaši, tā kā tas ir saistīts ar derīgo izrakteņu eksportu, Norvēģijas valdība ir tiesīga noteikt eksporta nodokli kas nepārsniedz 1 % no maksimālās eksportēto derīgo izrakteņu vērtības par apjomu līdz 100'000 tonnām, bet, ja tas pārsniedz šo daudzumu, nodoklis proporcionāli tiks samazināts. Vērtību nosaka navigācijas sezonas beigās, aprēķinot iegūto vidējo franko uz kuģa.

Trīs mēnešus pirms izrakteņu ieguves noteikumu stāšanās spēkā Norvēģijas valdība nosūta noteikumu projektu pārējām Līgumslēdzējām valstīm. Ja šajā laikā viena vai vairākas minētās valstis ierosina grozīt šos noteikumus, pirms tie tiek piemēroti, šādi priekšlikumi Norvēģijas valdībai jānosūta citām Līgumslēdzējām valstīm, lai tos var iesniegt komisijai, ko veido viens pārstāvis no katras minētās valsts un kas to pārbauda un pieņem lēmumu. Minētā komisija sanāk pēc Norvēģijas valdības uzaicinājuma un pieņem lēmumu trīs mēnešu laikā, skaitot no pirmās sanāksmes. Tā pieņem lēmumus ar balsu vairākumu.

9. pants

Saskaņā ar tiesībām un pienākumiem, kas izriet no Norvēģijas uzņemšanas Tautu Savienībā, Norvēģija apņemas neveidot un nedot atļauju veidot jebkādas jūras kara bāzes 1. pantā minētajās teritorijās un nebūvēt nekādus nocietinājumus minētajās teritorijās, ko var izmantot kara nolūkiem.

10. pants

Līdz brīdim, kad Augstās Līgumslēdzējas puses atzīs Krievijas valdību, tās ļauj Krievijai ievērot šā līguma nosacījumus; Krievijas valstspiederīgajiem un uzņēmumiem ir tādas pašas tiesības kā Augsto Līgumslēdzēju pušu valstspiederīgajiem.

Prasības no 1. pantā noteiktajām teritorijām, ko tās varētu izvirzīt, iesniedz saskaņā ar šajā līgumā paredzētajiem nosacījumiem (6. pants un pielikums) ar Dānijas valdības starpniecību, kas ir paziņojusi par savu gatavību būt par vidutāju šim mērķim.

Šis līgums, kura teksts franču un angļu valodā ir vienlīdz autentisks, ir jāraticē.

Ratifikācijas dokumentus nodod glabāšanā Parīzē cik ātri vien iespējams.

Valstis, kuru valdība atrodas ārpus Eiropas, var ierobežot savu rīcību, informējot Francijas Republikas valdību ar sava diplomātiskā pārstāvja Parīzē starpniecību, apliecinot, ka ratifikācija ir dota, un tādā gadījumā tā iespējami drīz nosūta ratifikācijas dokumentu.

Šis līgums stāsies spēkā, ciktāl tas attiecas uz 8. panta noteikumiem, dienā, kad to ir ratificējušas visas parakstītājas valstis; un attiecībā uz visiem pārējiem aspektiem – tajā dienā, kad stājas spēkā pantā paredzētie izrakteņu ieguves noteikumi.

Francijas Republikas valdība aicinās trešās valstis stingri ievērot šo attiecīgi ratificēto līgumu. Līguma ievērošanu īsteno ar paziņojumu, kas adresēts Francijas valdībai, kura apņemas par to paziņot citām Līgumslēdzējām pusēm.

To apliecinot, iepriekš minētās pilnvarotās personas ir parakstījušas šo līgumu.

Sagatavots Parīzē, 1920. gada devītajā februārī divos eksemplāros, no kuriem viens eksemplārs jānosūta Viņa Majestātes Norvēģijas karaļa valdībai, bet viens – jānodod glabāšanā Francijas Republikas arhīvā; apstiprinātas kopijas tiks nosūtītas pārējām parakstītājām valstīm.

1. Pielikums:

1.

1) Paziņojumu par visām pretenzijām uz zemi, ko jebkura valdība ir izteikusi pirms šā līguma parakstīšanas, attiecīgās prasītājas valsts valdība triju mēnešu laikā pēc šā līguma spēkā stāšanās dienas nosūta komisāram, kura pārziņā ir šādu prasību izskatīšana. Komisārs būs tiesnesis vai jurists, Dānijas pilsonis, kam ir nepieciešamā kvalifikācija šāda uzdevuma veikšanai, un viņu ieceļ Dānijas valdība.

2) Paziņojumā jāiekļauj precīzas pieprasītās zemes robežas un jāpievieno karte mērogā, kas ir ne mazāks kā 1:1'000'000, un kurā pieprasītā zeme ir skaidri atzīmēta.

3) Papildus paziņojumam, jāveic naudas noguldījums viena pensa apmērā par katru akru (40 āriem) pieprasītās zemes, lai segtu izdevumus par prasību izskatīšanu.

4) Komisāram būs tiesības pieprasīt no prasītājiem papildu dokumentus vai informāciju, ko viņš uzskata par nepieciešamu.

5) Komisārs pārbaudīs šādi iesniegtās prasības. Šajā nolūkā viņš ir tiesīgs saņemt tādu ekspertu palīdzību, kādu viņš uzskata par nepieciešamu, un nepieciešamības gadījumā varēs veikt izmeklēšanu uz vietas.

6) Komisāra atalgojumu nosaka, Dānijas valdībai vienojoties ar pārējām attiecīgajām valdībām. Komisārs nosaka atalgojumu saviem palīgiem, kādus viņš uzskata par vajadzīgiem pieņemt darbā.

7) Pēc prasību izskatīšanas komisārs sagatavo ziņojumu, precīzi norādot tās prasības, kas pēc viņa ieskatiem ir atzīstamas uzreiz, un tās, kuras ir apstrīdētas vai kāda cita iemesla dēļ pēc

viņa ieskatiem ir jāiesniedz šķīrējtiesā saskaņā ar turpmāk minētajiem noteikumiem. Šā ziņojuma kopijas komisārs nosūta attiecīgajām valdībām.

8) Ja summas, kas noguldīta saskaņā ar 3. apakšpunktu, apjoms nav pietiekams, lai segtu izdevumus par prasības izskatīšanu, katrā gadījumā, kad komisārs uzskata, ka prasība būtu atzīstama, uzreiz jānosaka, kāda papildu summa prasītājam būtu jāsamaksā. Šīs summas aprēķina pamatā būs tās zemes platība, uz kuru prasītāja īpašumtiesības ir atzītas.

Ja summas, kas noguldītas saskaņā ar 3. apakšpunktu, pārsniedz izdevumus par prasības izskatīšanu, atlikums tiek novirzīts turpmāk paredzētās šķīrējtiesas izmaksām.

9) Trīs mēnešu laikā no dienas, kad ir izdots šā punkta 7. apakšpunktā minētais ziņojums, Norvēģijas valdība veic nepieciešamos pasākumus, lai prasītājiem, kuru prasījumus komisārs ir atzinis, piešķirtu likumīgas īpašumtiesības, nodrošinot ekskluzīvas īpašumtiesības uz attiecīgo zemi atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem vai tādiem, kas jāpieņem šā līguma 1. pantā minētajās teritorijās, un uz to attiecas šā līguma 8. pantā minētie izrakstu ieguves noteikumi.

Tomēr, ja atbilstoši šā punkta 8. apakšpunktam nepieciešams veikt papildu maksājumu, tiek nodotas tikai pagaidu īpašumtiesības, kuras kļūst galīgas pēc prasītāja papildu summas maksājuma saņemšanas tādā pamatotā termiņā, kuru nosaka Norvēģijas valdība.

2.

Prasības, kuras komisārs, pamatojoties uz kādu no iepriekšējā punkta 1. apakšpunktā minētajiem iemesliem nav atzinis par pamatotām, tiks risinātas atbilstoši turpmāk minētajiem noteikumiem:

1) trīs mēnešu laikā pēc iepriekšējā punkta 7. apakšpunktā minētā ziņojuma izdošanas katra valdība, kuras pilsoņi ir iesnieguši prasības un kuras nav atzītas, ieceļ vienu šķīrējtiesnesi.

Komisārs būs šādi izveidotās tiesas priekšsēdētājs. Ja balsu sadalījums ir vienāds, viņam ir izšķirošā balsis. Viņš izvirza sekretāru, kas saņems šā punkta 2. apakšpunktā minētos dokumentus, un veiks visus vajadzīgos pasākumus, kas nepieciešami tiesas sanāksmei.

2) Viena mēneša laikā pēc 1. apakšpunktā minētā sekretāra iecelšanas attiecīgie prasītāji ar viņu attiecīgās valdības starpnieka palīdzību nosūta viņam paziņojumus, precīzi norādot savas prasības, kopā ar dokumentiem un argumentiem, ko viņi varētu vēlēties iesniegt kā apliecinājumu.

3) Divu mēnešu laikā pēc 1. apakšpunktā minētā sekretāra iecelšanas tiesa sanāk Kopenhāgenā, lai izskatītu tai iesniegtās prasības.

4) Tiesas valoda ir angļu. Dokumentus vai argumentus ieinteresētās personas tiesai var iesniegt dzimtajā valodā, bet tādā gadījumā jābūt pievienotam tulkojumam angļu valodā.

5) Prasītājiem ir tiesības, ja viņi to vēlas, tikt uzklautiem tiesā, vai nu personīgi vai ar pārstāvja palīdzību un tiesa ir tiesīga aicināt prasītāju iesniegt tādas papildu paskaidrojumus, dokumentus vai argumentus, kādus tā uzskata par nepieciešamiem.

6) Pirms jebkuras lietas izskatīšanas tiesa pieprasa pusēm iemaksāt depozītu vai sniegt garantiju par tādu summu, kādu tā uzskata nepieciešamu, lai segtu katras puses tiesas izdevumu daļu. Nosakot šādas summas apmēru, tiesa pamatojas galvenokārt uz pieprasītās zemes platību. Tiesai ir arī tiesības pieprasīt papildu depozītu no pusēm gadījumos, kad iesaistīti īpaši izdevumi.

7) Šķīrējtiesnešu honorāru aprēķina par mēnesi, un to nosaka attiecīgās valdības. Sekretāra un citu tiesas nodarbināto personu algu nosaka priekšsēdētājs.

8) Saskaņā ar šā pielikuma noteikumiem tiesai ir visas pilnvaras reglamentēt savas procedūras.

9) Izskatot prasības, tiesa ņem vērā:

- a) visus piemērojamos noteikumus un starptautiskos tiesību aktus;
- b) vispārējos taisnīguma un vienlīdzības principus;

c) šādus apstākļus:

- i) datumu, kurā pieprasīto zemi pirmo reizi ir aizņēmis prasītājs vai viņa īpašumtiesību priekšteči;
- ii) datumu, kad prasība tikusi paziņota prasītāja valdībai;
- iii) apmēru, kādā prasītājs vai viņa īpašumtiesību priekšteči ir izstrādājuši un izmantojuši pieprasīto zemi. Saistībā ar šo tiesa ņem vērā apmēru, kādā 1914.–1919. gada kara radītie apstākļi vai ierobežojumi prasītājiem varētu būt traucējuši attīstīt darbību.

10) Visus tiesas izdevumus sadala starp prasītājiem tādās proporcijās, kā to lemj tiesa. Ja saskaņā ar 6. apakšpunktu samaksāto summu apjoms ir lielāks par tiesas izdevumiem, atlikumu atdod pusēm, kuru prasījumi ir atzīti – tādās proporcijās, kā tiesa to uzskata par piemērotu.

11) Tiesa savus lēmumus paziņo attiecīgajām valdībām, tostarp jebkurā gadījumā Norvēģijas valdībai.

Norvēģijas valdība trīs mēnešu laikā pēc katra lēmuma saņemšanas veic nepieciešamos pasākumus, lai prasītājiem, kuru prasījumus tiesa ir atzinusi, piešķirtu likumīgas īpašumtiesības uz attiecīgo zemi atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem vai tādiem, kas jāpieņem šā līguma 1. pantā minētajās teritorijās, un uz to attiecas šā līguma 8. pantā minētie izrakteņu ieguves noteikumi. Tomēr šādi piešķirtās īpašumtiesības kļūst galīgas tikai pēc attiecīgā prasītāja tiesas izdevumu daļas samaksas tādā pamatotā termiņā, ko nosaka Norvēģijas valdība.

3.

Visas prasības, kas netiek paziņotas komisāram saskaņā ar 1. punkta 1. apakšpunktu, vai kuras viņš nav atzinis, saskaņā ar 2. punktu netiek iesniegtas šķīrējtiesai, tiek pilnībā anulētas.